

Odvjetnik
Radovan Lipanović
10000 Zagreb, Gajeva 2a
E-mail: odvjetnik.lipanovic@gmail.com
Tel/Fax: 01-4812955

U Zagrebu, 19. lipnja 2020. godine

Na spis posl.br.: St-83/1999

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stalna služba u Karlovcu
Karlovac

n/r Goranka Boljkovac, Sudac

Vjerovnici ostalih obveza stečajne mase Glumina banka d.d. u stečaju:

1. Dubravka Smolčić, Zagreb, Iblerov trg 4, OIB:16570082066
2. Žarko Smolčić, Zagreb, Kneza Borne 14, OIB:44403573299

Odgovor na žalbe

- vjerovnika Mire Đinkić od 12.06.2020.,
i stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković od 17.06.2020.,
vjerovnika stečajne mase Dubravke i Žarka Smolčić

I/ Rješenjem, poslovni broj gornji, od dana 05. lipnja 2020. godine, Sud nije prihvatio prijavu nedostatnosti stečajne mase podnesenu od strane stečajne upraviteljice dana 20. rujna 2018., a dopunjenu 28. rujna 2018. godine.

Sud u obrazloženju rješenja jasno navodi dva razloga donošenja takve odluke:

1. Stečajni upravitelj ima dužnost namirivati vjerovnike stečajnog dužnika sukladno članku 205. SZ-a tijekom cijelog postupka, pa nakon što stečajni upravitelj namiri vjerovnike nižeg isplatnog reda prije vjerovnika višeg isplatnog reda, ne smije uložiti prijavu nedostatnosti stečajne mase prema čl. 204. SZ-a.

Navedeni stav Sud temelji na prirodi provođenja stečajnog postupka, postojanja isplatnih redova i načina namirenja njegovih vjerovnika te jasno daje do znanja stečajnom upravitelju da ne može isplatiti vjerovnike nižih redova prije vjerovnika viših redova, a potom uložiti prijavu nedostatnosti.

Sud nije stečajnom upravitelju mogao dati odriježene ruke da namiruje koga i kako hoće, a kad mu nestane novca, jednostavno zaključi stečaj.

Primjenom *argumentum a contrario*, što onda priječi stečajnog upravitelja da prvo namiri zajam članu društva stečajnog dužnika kao tražbinu nižeg isplatnog reda, a potom, zaobišavši sve ostale, uloži prijavu nedostatnosti i završi sa postupkom?

Odgovor na pitanje se nalazi u članku 17. SZ-a, koji jasno navodi kako je stečajni sudac onaj koji je dužan paziti na zakonitost provođenja postupka, što je u predmetnom slučaju i napravljeno.

2. Nadalje, sukladno članku 204. SZ-a, ako su troškovi stečajnoga postupka pokriveni, ali stečajna masa nije dostatna za ispunjenje ostalih dospjelih obveza stečajne mase, stečajni upravitelj će podnijeti prijavu stečajnom sucu o nedostatnosti stečajne mase. Tako će postupiti i ako se može pretpostaviti da stečajna masa neće biti dostatna za ispunjenje ostalih postojećih obveza stečajne mase kad one dospiju. Stečajni upravitelj dužan je javno objaviti prijavu iz stavka 1. ovoga članka i pozvati stečajne vjerovnike i vjerovnike ostalih obveza stečajne mase na dostavljanje mišljenja o prijavi.

Zakon jasno navodi dva kumulativna uvjeta potrebna da bi se uopće podnijela prijava nedostatnosti stečajne mase:

- troškovi stečajnoga postupka su pokriveni,
- stečajna masa nije dostatna za ispunjenje ostalih dospjelih obveza stečajne mase

Iz navedenog, kao i iz članka 17. SZ-a, jasno proizlazi kako je Sud taj koji je u obvezi ispitati postojanje ovih uvjeta, te da stečajni upravitelj ne može donositi ovako važne prijave samostalno, niti je on i njegov rad, koji se između ostalog očituje i u njegovoj procjeni nedostatnosti mase u postupku, bez nadzora.

Upravo iz dužnosti nadzora rada stečajnog upravitelja, stečajni sudac crpi svoje ovlaštenje ne prihvatiti prijavu nedostatnosti stečajne mase.

Da bi stečajni sudac mogao odlučiti o prijavi nedostatnosti stečajne mase treba utvrditi s kakvom stečajnom masom raspolaže stečajni dužnik, koliki su troškovi stečajnog postupka, kako oni koji su nastali, tako i oni koji se mogu očekivati u daljnjem vođenju postupka. Pritom mora dati razloge zbog čega smatra da stečajna masa nije dostatna za pokriće troškova postupka.

Takvog je stava i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci Pž-2374/2019 od dana 16. travnja 2019. godine.

Upravo iz predmetnih tumačenja, jasno se da zaključiti da je Sud taj koji mora utvrditi pravo stanje stvari, te primjenom računa odlučiti o (ne)dostatnosti stečajne mase.

Nakon objave prijave nedostatnosti stečajne mase od strane stečajne upraviteljice dana 20. rujna 2018., a dopunjenu 28. rujna 2018. godine, vjerovnici stečajne mase su podneskom od dana 27. svibnja 2020. godine jasno i decidirano izložili da je čak i letimičnim pregledom izvješća stečajnog upravitelja jasno da je stečajna masa i više nego dostatna za namirenje vjerovnika stečajne mase, te da prijava nedostatnosti nije osnovana te se ni približno ne podudara ni sa prošlim izvješćima stečajnog upravitelja, a kamoli sa stvarnim stanjem.

Ponavljamo kako stečajni sudac ima razloga sumnjati u rad stečajnog upravitelja pri vođenju predmetnog postupka, obzirom na njegovu sklonost neprikazivanju stvarnog stanja, i odbijanju provođenja obveznih naloga stečajnog suca.

U predmetnom postupku stečajni sudac, kao jamac pravilnosti provođenja postupka, nije mogao prihvatiti prijavu nedostatnosti koja očigledno nije osnovana, te je donio pravilno i zakonito rješenje.

II/ Nadalje, važno je za napomenuti kako žalba vjerovnika stečajne mase Mire Đinkić uopće nije dopuštena.

Naime, prema odredbama Zakona o parničnom postupku a koji se supsidijarno primjenjuje u ovom predmetu, jasno stoji kako žalba nije dopuštena ako žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe.

Pravni interes za podnošenje pravnog lijeka ima onaj podnositelj koji bi mogao očekivati određenu pravnu korist od podnesenog pravnog lijeka, ako se ovaj pokaže osnovanim.

U predmetnom, ne postoji pravna korist koja bi se mogla očekivati usvajanjem žalbe, obzirom da bi vjerovnik stečajne mase bio u cijelosti namiren ako bi rješenje od 05. lipnja 2020. godine postalo pravomoćno, dok u suprotnom to svakako ne bi bio slučaj, pa navedenu treba svakako odbaciti.

Stav žaliteljice Đinkić, da se na prijavu nedostatnosti iz čl. 204. SZ-a odnosi stanje stečajne mase *sic stantibus*, odnosno u trenutku prijave, a ne na općenito stanje stečajne mase nije točan.

U prilog tome ide prvenstveno čl. 67. SZ-a koji definira pojam stečajne mase na način kako slijedi: „*stečajna masa obuhvaća cjelokupnu imovinu dužnika u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka te imovinu koju on stekne tijekom stečajnoga postupka.*“

U čl. 204. SZ-a, jasno stoji ako stečajna masa nije dostatna, a ne ako trenutna stečajna masa nije dostatna za namirenje, može se uložiti prijava nedostatnosti.

Sukladno navedenom, stečajni upravitelj mora obračunati vrijednost stečajne mase u trenutku otvaranja postupka i vrijednost svekolike imovine koju stekne tijekom stečajnog postupka, pa tek od toga oduzeti namireni trošak postupka. U onom slučaju u kojem bi nakon takve operacije bilo više ostalih obveza stečajne mase od preostalog iznosa imovine, stečajni upravitelj bi mogao podnijeti prijavu nedostatnosti.

Stečajni upravitelj nije ni pokušao ispoštovati navedene zakonske odredbe, jer da jeste, i njemu bi bilo jasno da u konkretnom predmetu nema mjesta prijavi nedostatnosti.

Čak i da potpuno izuzmemo činjenicu da su preskočeni vjerovnici stečajne mase, i da ne računamo svu imovinu koja je plaćena ostalim vjerovnicima nižih redova, prijava nedostatnosti *in concreto* i dalje ne stoji, jer je preostala imovina stečajnog dužnika dostatna za namirenje.

Napominje se, povrijeđen je redosljed namirenja po čl. 205. SZ-a, koji je stožerni aksiom namirenja u stečajnom postupku, pa se takva prijava nedostatnosti stečajne mase ne može prihvatiti.

Stoga je sud primijenio pravilnu računicu, te donio zakonito i pravilno rješenje slijedom čega se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske

p r e d l a ž e

odbaciti žalbu vjerovnika Mire Đinkić kao nedopuštenu, podredno ju odbiti kao neosnovanu, kao i odbiti kao neosnovanu žalbu stečajne upraviteljice Anamarije Ivanković, te u cijelosti potvrditi rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl br St-83/1999-43, od dana 05. lipnja 2019. godine.

Dubravka Smolčić, Zagreb, Iblerov trg 4,
Žarko Smolčić, Zagreb, Kneza Borne 14,
zastupani po